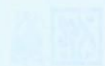

راهکارهای عملی یاد

حضرت بقیة الله الاعظم
عَجَّلَ اللهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيف

www.ketab.ir

حسن محمودی

www.ketab.ir

www.ketab.ir

راهکارهای عملی یاد حضرت بقیة الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف

نویسنده: حسن محمودی

ناشر: انتشارات کتاب جمران

ویراستار: اعظم رضایی

مدیریت بازرگانی: ۰۹۱۲۱۵۱۸۱۴۹

بازرگانی کتاب: ۰۹۱۹۲۵۵۲۰۳۰

چاپ: هفتم، زمستان ۱۴۰۲، خانه چاپ جمران

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

دفتر مرکزی پژوهش و نشر: قم، خیابان شهید فاطمی،

کوچه ۲۸، پلاک ۶، انتشارات کتاب جمران، تلفن

تماس: ۰۲۵۳۷۷۳۲۲۱۲، کدپستی: ۳۷۱۵۶۶۴۴۳

سرشناسه:	محمودی، حسن، ۱۳۵۶ -
عنوان و نام پدیدآور:	راهکارهای عملی یاد حضرت بقیة الله الأعظم علیه السلام / حسن محمودی
مشخصات نشر:	قم: مسجد جمران، ۱۳۸۸.
شابک:	۸-۹۷۳-۹۶۴-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی:	فایا (برون سیاری)
یادداشت:	کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع:	محمدین حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق -
موضوع:	مهدویت - انتظار
شناسه افزوده:	مسجد جمران (قم)
رده بندی کنگره:	BP۲۲۴/۴/م۳۵۱۶، ۲۱۳۸۸
رده بندی دیویی:	۲۹۷/۹۵۹
شماره کتابشناسی ملی:	۹۴۰۵۸۱

ketabejamkaran.ir
jamkaran.ir

@ketabejamkaran

t.me/ketabejamkaran

فهرست

مقدمه ۹

- برکات و آثار یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ۱۹
۱. تربیت انسان ۱۹
۲. استغفار حضرت برای دوستداران ۲۲
۳. قرار گرفتن در زمره یاران خاص امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ۲۳
۴. آبادی اوقات به واسطه ذکر حضرت ۲۴
۵. آرامش قلب در سایه یاد حضرت ۲۵

آثار منی غفلت از یاد امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف ۲۷ /

۱. زندگی پرمشقت ۲۷
۲. افراط در زندگی ۲۸
۳. حسرت ۲۹
۴. عذاب الهی ۳۰

اهمیت یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و سفارش به آن ۳۱ /

۱. آیات ۳۱
۲. روایات ۳۳
۳. کلام علما ۳۹

موانع ذکر و یاد امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف / ۴۳

۱. مال و فرزند ۴۳
۲. گناه ۴۴
۳. گناه چشم ۴۵

راهکارهای یاد حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف / ۴۹

۱. شناخت و تفکر ۵۰
- ۱-۱. تفکر درباره حقوق حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف بر شیعیان ۵۰
- الف. حق وجود ۵۰
- ب. حق بقا ۵۱
- ج. حق نعمت و واسطه فیض ۵۲
- د. حق پدری ۵۴
- ۱-۲. تفکر در فراهم آمدن اسباب یاری امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف ۵۷
- ۱-۳. تفکر درباره نظارت حضرت امام عجل الله تعالی فرجه الشریف بر اعمالمان ۵۹
- ۱-۴. تفکر در اینکه ایشان عصایه همه الیای دانه عجل الله تعالی فرجه الشریف هستند ۶۱
- ۱-۵. تفکر پیرامون مهر و محبت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ۶۲
- ۱-۶. تفکر درباره غفلت از امام عجل الله تعالی فرجه الشریف و فراقش ۶۵
- الف. ناله جمادات ۶۵
- ب. ناله حیوانات ۶۷
- ۱-۷. تفکر درباره اسامی آن حضرت عجل الله تعالی فرجه الشریف ۶۸
- الف. مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف ۶۹
- ب. قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف ۶۹
- ج. بقیة الله ۷۱
- د. منتظر ۷۱
- هـ. صاحب الزمان - امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ۷۲
۲. دعا ۷۳
- ۲-۱. پس از هر نماز واجب ۷۴
- ۲-۲. پس از هر دو رکعت نماز شب ۷۵
- ۲-۳. در قنوت نمازها ۷۵
- ۲-۴. در حال سجده ۷۶

۷۶	۵-۲. شب جمعه
۷۶	۶-۲. روز جمعه
۷۷	۷-۲. پس از ذکر مصیبت سیدالشهدا علیه السلام
۷۷	۸-۲. هنگام نزول باران
۷۸	۳. برپایی مجالس ذکر و دعا و بیان فضایل اهل بیت علیهم السلام
۸۰	۴. هدیه دادن
۸۱	۵. صدقه دادن به نیابت از حضرت عجل الله تعالی فرجه له
۸۲	۶. خشنود کردن مؤمنان
۸۳	۷. هماهنگ کردن محیط اطراف
۸۴	۸. دوستی با مهدویون
۸۷	۹. خواندن دعاها و زیارت‌ها
۸۷	الف. دعای عهد
۸۷	ب. زیارت آل یس
۸۸	ج. دعای ندبه
۸۸	۱۰. حضور در مکان‌های منتسب به حضرت
۸۹	سخن آخر

مقدمه

امروزه غفلت و روزمرگی، زندگی انسان‌ها را در بر گرفته است. دلدادگی به معشوق‌های آبی و فانی، دل‌ها را اسیر خویش ساخته و توجه به خدا، غریب‌ترین چیزی است که انسان نرسیده آن می‌رود. تفکر متوهم غرب، معنویت را قربانی پیشرفت کرده است و مسلمانان فریفته به ظاهر غرب، بیش از پیش در اندیشه الگوپذیری نادرست از غرب هستند. ادامه این راه، رهاوردی جز افتادن در منجلاب فساد و غفلت از مسائل معنوی و انسانی ندارد. یاد خدا، آرامش دل‌هاست و انسان‌ها همه در پی آرامش‌اند؛ ولی آنها راه را خطا رفته‌اند و خود را با معبودهای ساختگی، تسکین موقت می‌بخشند.

خداوند والامرتبه که همواره انسان‌ها را به ذکر و یاد خویش دعوت کرده، در میان آفریدگانش بنده‌ای قرار داده است که هرگز از ذکر و یاد خدا جدا نیست و هدف وی، رهاندن انسان‌ها از غفلت و نمایاندن راه از بیراهه است.

لازم است در مقدمه این نوشتار، چند مطلب را بیان کنیم:

مطلب اول: آرامش واقعی، در پرتو توجه واقعی به خدای عالمیان به دست می‌آید؛ به همین سبب، خداوند در قرآن کریم، کثرت هیچ امری را نخواست، جز ذکر و یاد خودش. توجه به این نکته، مهم است که برای معبود، واقعی انجام دادن اعمال، برتر از زیاد انجام دادن آنهاست؛ از این رو در آیه: «الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ

وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا^۱؛ خدایی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدام نیکوکارتر است»، فرمود: «أَحْسَنُ عَمَلًا» و فرمود: «اکثر عملًا»؛ زیرا روح عمل و اثرات مثبت به دست آمده از توجه و قصد قربت است که می‌تواند ما را به جایی برساند؛ ولی در مورد یاد محبوب و ذکر شیرینش، به کثرت روی آورده و فرموده: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا^۲؛ ای کسانی که به خدا ایمان آورده‌اید! ذکر حق و یاد خدا را [به دل و زبان] بسیار کنید».

در روایات نیز به این امر توجه شده است؛ چنان که امام صادق علیه السلام فرمودند: «هر چیزی حدی دارد که در آنجا به پایان می‌رسد، مگر یاد خدا که آن را حدی پایان‌پذیر نیست»^۳ از این رو، خداوند در قرآن به ذکر خویش امر کرده است: «فَاذْكُرُونِي^۴ مرا یاد کنید».

مطلب دوم: خداوند علیمان همان گونه که یاد خودش را از ما خواسته، یاد اولیای خویش و خوبان درگاهش را نیز از ما خواسته است: «وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ^۵؛ یاد کن بنده ما ایوب را»؛ همچنین می‌فرماید: «وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ^۶؛ بندگان ما، ابراهیم و اسحاق و یعقوب را یاد کن».

خود انبیا نیز که همواره به یاد خدا بودند، یاد ولی خدا و خوبان درگاه الهی را یاد خدا می‌دانستند و بر آن اصرار داشتند؛ همان گونه که حضرت یعقوب علیه السلام به یاد حضرت یوسف علیه السلام همواره زمزمه یوسف یوسف بر زبان داشت؛ تا جایی که از سوی فرزندان‌ش سرزنش می‌شد: «قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُنَا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا

۱. سوره ملک، آیه ۲.

۲. سوره احزاب، آیه ۴۱.

۳. محمد، محمدی ری‌شهری، ترجمه میزان الحکمة، ج ۴، ص ۱۸۴.

۴. سوره بقره، آیه ۱۵۲.

۵. سوره ص، آیه ۴۱.

۶. همان، آیه ۴۵.

أَوْ تَكُونُ مِنَ الْهَالِكِينَ^۱ گفتند: به خدا تو آن قدر یاد یوسف می کنی تا در آستانه مرگ قرار گیری یا هلاک گردی!»

مطلب سوم: خداوند، علاوه بر اینکه ذکر خویش و خوبانش را واجب کرده و به آن امر فرموده است، به ذکر نعمت هایش نیز تأکید دارد: «وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ^۲؛ نعمت های خدا را بر خودتان یاد کنید».

باید دقت کرد که منظور از نعمت، فقط خوراک و پوشاک و غیره نیست؛ بلکه باید افق دید را بالا برد و از چیزهای زمینی فاصله گرفت؛ بنابراین در بیان این امر می فرماید: «يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ^۳؛ ای قوم! نعمت خدا را یاد کنید هنگامی که در میان شما پیامبران را قرار داد».

همچنین در آیه دیگر، والاترین نعمت خویش را بیان می کند که به ذکر و یاد آن مأموریم: «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي^۴؛ امروز، دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام نمودم»؛ یعنی امروز با اعلان رسمی ولایت و امامت، نعمت تمام شد؛ یعنی تاکنون نعمت داشتید؛ ولی کامل نبود. در واقع، نعمت کامل خدا، امام است و به راستی خداوند، بر یاد این نعمت چه اصراری دارد!

برای تأکید بیشتر، درباره آیه «ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ^۵؛ آن گاه از نعمت ها، شما را در آنجا باز می پرسند» روایتی می آوریم که امام صادق علیه السلام در پاسخ به شخصی که پرسید: نعیم چیست، فرمودند: «نعیم [که در مورد آن از شما سؤال می شود]، ما اهل بیت علیهم السلام هستیم».^۶

۱. سوره یوسف، آیه ۸۵.

۲. سوره بقره، آیه ۲۳۱.

۳. سوره مائده، آیه ۲۰.

۴. همان، آیه ۳.

۵. سوره تکوتر، آیه ۸.

۶. میرزا محمد، قمی مشهدی، تفسیر کنز الدقائق و بحر الغرائب، ج ۱۴، ص ۴۲۱.

بنابراین، نعمتِ زمان ما که به یادش مأموریم و خداوند با تأکید فراوان از ما خواسته است که به یاد او باشیم، وجود مبارک امام عصر علیه السلام است.

خداوند در آیه‌ای ذکر نعمت را به همراه میثاق مطرح کرده است: «وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ؛^۱ نعمت خدا را یاد کنید و عهده‌ی را که از شما درباره آن پیمان گرفته است و شما گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم [فراموش نکنید]»، پس در این آیه به ذکر میثاق امر شده‌ایم.

در زیارت آل یس، مصداق میثاق برایمان روشن می‌شود: «الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي اخَذَهُ وَوَكَّدَهُ؛^۲ سلام بر تو ای پیمان‌ خدایی که خداوند از مردم گرفته و بر آن تأکید کرده است».

بنابراین، وجود مقدس ولی عصر علیه السلام میثاق الهی است و ما به یاد آن حضرت مأموریم.

به راستی که این همه تأکید بر آیات و روایات، برای رهایی ما از ظلمت به سوی نور است و امام زمان علیه السلام آن نور موعود است.

دریغ که غیبت حضرت ولی عصر علیه السلام برای ما عادت شده است! روزها یک به یک سپری می‌شوند و غیبت و ظهور برایمان یکسان شده است و به تمام شدن غیبت مولایمان چندان نمی‌اندیشیم؛ بلکه حتی از وجود ایشان غافلیم. عادت به نبود نور، جامعه را فرا گرفته و از ظلمت نمی‌گریزیم. در واقع، زندگی بی او و یاد شیرینش، مردگی و تاریکی است؛ ولی افسوس که عادت کرده و به تاریکی راضی شده‌ایم.

«بشروقتی که از موعودِ موجودش غفلت کند، در واقع از زندگی واقعی محروم می‌شود... واقعیات بزرگ و متعالی موجود در عالم را که وعده بزرگ الهی است، نباید فراموش کرد... جهانی که موعودِ خودش را بشناسد و نظر خود را از او

۱. سوره مائده، آیه ۷.

۲. شیخ عباس، قمی، مفاتیح الجنان، زیارت آل یس.

برنگیرد، هر لحظه زنده است... و آن که موعود موجود ندارد، همین حالا، گرفتار بودن در پوچی‌ها را زندگی پنداشته است»^۱.

زندگی بی حضور گرم او، بی روح است و این غفلت زمانی انسان را به شرمساری نزدیک می‌کند که دریابیم همه هستی ما از اوست. او چونان امامی مهربان، همیشه و همه جا به حال شیعیان خود نظر دارد و لحظه‌ای آنها را از یاد نمی‌برد؛ چنان که امام عصر عجل الله تعالی فرجه در نامه‌ای به شیخ مفید فرمودند: «إِنَّا غَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ وَلَا نَاسِينَ لِدِكْرِكُمْ»^۲ ما در مراعات حال شما اهمال نکرده و یاد شما را فراموش نمی‌کنیم».

وقتی حضرت به یاد ما هستند، چرا ما به یادشان نباشیم؟ چرا ما با غفلت از ایشان، درهای هدایت را بر خودمان ببندیم و خود را از نور و روشنایی محروم کنیم؟ بی توجهی به ساحت مقدس امام عصر عجل الله تعالی فرجه از مقام و منزلت ما نزد ایشان می‌کاهد و آرام آرام رشته محبت را پاره می‌کند، ما را به شیطان پیوند می‌دهد. به راستی که غفلت نتیجه‌ای جز این نخواهد داشت.

«یکی از اصحاب خدمت امامش مشرف شد و گفت: ای امام می‌خواهم بدانم موقعیت من نزد شما چگونه است؟ حضرت فرمود: ببین موقعیت و منزلت ما نزد تو چه اندازه است. به همان اندازه‌ای که توبه ما اهمیت می‌دهی، ما هم به تو اهمیت می‌دهیم، به همان اندازه‌ای که توبه یاد ما باشی، ما هم به یاد تو هستیم»^۳.

خداوند بلندمرتبه نیز در این باره می‌فرماید: «فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ»^۴ یاد کنید مرا، تا شما را یاد کنم».

امام زمان عجل الله تعالی فرجه نیز همین گونه هستند. اگر ایشان را یاد کنیم، ایشان هم ما

۱. اصغر، طاهرزاده، دعای ندبه زندگی در فردایی نورانی، ص ۸۵-۸۶.

۲. محمدباقر، مجلسی، بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۵.

۳. محمدنقی، مصباح یزدی، آفتاب ولایت، ص ۱۵۳.

۴. سوره بقره، آیه ۱۵۲.

را یاد خواهند کرد که گویای بنده نوازی و بزرگواری ایشان است. هنگامی که می شنویم بزرگی ما را یاد کرده، خوشحال می شویم؛ حال چه بزرگی برتر و بزرگوارتر از یوسف فاطمه عجل الله تعالی فرجه الشریف.

آیت الله عبدالقائم شوشتری که مدتی امام جمعه شاهین شهر اصفهان بود، می گفت در مسجد مقدس جمکران، نماز امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و نماز تحیت را خواندم، بعد در حیاط مسجد، زیر آسمان دو رکعت نماز استغاثه به صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف خواندم و بعد از نماز، دعای «سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ النَّامُ...» را زمزمه کردم و همواره یاد مولای عزیزم بودم. به منزل آمدم و استراحت کردم. در عالم رؤیا روی پلی کنار حرم حضرت معصومه علیها السلام، حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف را مشاهده کردم؛ حضرت رو به من کردند و با انگشت به سینه من زدند و فرمودند: «یادم کردی، یادت کردم».

ناگفته پیداست که به یاد حضرت بودن، خود توفیقی است که از سوی محبوب دل ها اعطا شده است. بی گمان چنانچه بی انگاهی از سوی معشوق نباشد، کوشش عاشق به جایی نمی رسد و اثری ندارد. در روایتی شریف از امیرمؤمنان علیه السلام آمده است: «الذِّكْرُ لَيْسَ مِنْ مَرَاسِمِ اللِّسَانِ وَ لَا مِنْ مَنَاسِمِ الْفِكْرِ، وَلَكِنَّهُ أَوَّلُ مِنَ الْمَذْكُورِ وَثَانٍ مِنَ الذَّاكِرِ؛ یاد خدا نه از وظایف زبان است و نه از راه و رسم اندیشه؛ بلکه نقطه آغاز آن، از جانب مذکور است (یادشده) و در مرتبه دوم، از سوی ذاکر (یادکننده)».

اگر از جانب معشوق نباشد کششی
کوشش عاشق بیچاره به جایی نرسد

امام صادق علیه السلام نیز در این باره فرمودند: «هر کس می خواهد خدای تعالی را یاد کند، باید بداند که اگر خداوند توفیق یاد خود را به یاد بنده نیاورد، بنده قادر به

ذکر و یاد او نیست».^۱

این قاعده درباره حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف نیز صادق است؛ زیرا یاد ایشان، یاد خداست و حضرت، آینه تمام‌نمای صفات الهی هستند. بنابراین، برای یاد ایشان، عنایت پروردگار ضروری است و بدون توجه او، کسی موفق به یاد حجتش نمی‌شود. البته ذکر و یاد، امری اختیاری است و مقدماتش به دست خود ما است؛ ولی کلید این توفیق، عنایت اوست؛ چنان که درباره یاد خدا نقل شده که پیامبر صلی الله علیه و آله به خداوند عرضه داشتند: «خدایا! دوست دارم بدانم کدام بنده‌ات را دوست داری، تا من نیز دوستش بدارم؟ خداوند فرمود: هرگاه دیدی بنده‌ام بسیار به یاد من است، [بدان که] من توفیق این امر را به او داده‌ام و دوستش دارم».^۲

راه به دست آوردن عنایت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف برای زنده نگه داشتن یادشان این است که ایشان را آزرده نسازیم؛ بلکه کارهایی انجام دهیم که خشنودشان می‌کند؛ زیرا خود حضرت فرموده‌اند: «وقتی شیعیان ما مرتکب گناه می‌شوند، ما آزرده و غمگین می‌شویم».

همین آزرده‌ی ولی خدا، باعث محروم شدن از یاد ایشان می‌شود. در قرآن کریم نیز به این نکته اشاره شده است که اگر پیامبر را بیازارید، به عذابی دردناک دچار خواهید شد: «وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»^۳ کسانی که رسول خدا صلی الله علیه و آله را اذیت می‌کنند، برایشان عذاب دردناکی است».

به دلیل آنکه همه شئون پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله جز شأن نبوت، به ائمه معصومان علیهم السلام رسیده است؛ پس طبق این آیه شریفه، اذیت و آزار امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف نیز عذابی دردناک در پی خواهد داشت و چه عذابی بدتر از غفلت از یاد یگانه‌دهر؟! چه عذابی فراتر از قطع

۱. همان، ص ۱۸۵۹.

۲. همان، ج ۲، ص ۹۵۷.

۳. سوره توبه، آیه ۶۱.

ارتباط با ولی زمان و حجت عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف؟!۱

در روایاتی نیز وارد شده است که بالاترین عذاب، نجشیدن طعم عبادت است؛ یعنی انسان از ذکرو یاد خدا و ولی اولدت نبرد که این نخستین گام در مسیر بدبختی و خسران خواهد بود.

مگر نه این است که همه ما ادعای دوستی حضرت را داریم؟ به راستی نشانه دوستی، مشغول بودن پیوسته زبان به یاد دوست است؛ چنان که امیرمؤمنان علیه السلام فرمودند: «مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا لَهَجَ بِذِكْرِهِ» هر که چیزی را دوست بدارد، یاد آن ورد زبانش شود.

چنانچه ذکر حضرت ورد زبانمان نباشد، ممکن است دوستی مان مانند دوستی مردم کوفه در گرو بهره‌مندی از منافع دنیوی باشد که در این صورت به راحتی حضرت را رها خواهیم کرد. چه اینکه شاید بارها راه خطا پیموده‌ایم، ولی رأفت حضرت باز هم ما را نگه داشته است.

خداوند در قرآن به اسفندار می‌دهد:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَنْتُمْ كَأَنَّكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا الْحَبْلُ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ؛^۱ اگر پدرانتان و فرزندانانتان و برادرانتان و زنان و خویشاوندان خود را و اموالی که جمع کرده‌اید و... [اینها را] بیش از خدا و رسول و جهاد در راه خدا دوست می‌دارید، منتظر باشید تا امر خدا جاری شود و خدا فاسقان را دوست ندارد.

گفته شد که جایگاه والای پیامبر صلی الله علیه و آله و مقام و منزلت او، برای جانشینان وی و امامان معصوم علیهم السلام نیز ثابت است؛ از این رو، خداوند توبیخ می‌کند: «اگر پدر جسمانی‌ات را از پدر روحانی‌ات بیشتر دوست بداری، فاسق هستی؛ همان گونه که مردم کوفه بودند و ما همه آنها را مذمت می‌کنیم».

۱. ترجمه میزان الحکمة، ج ۴، ص ۱۸۶.

۲. سوره توبه، آیه ۲۴.

برای نشان دادن دوستی مان به حضرت، باید ذاکر نام زیبای او باشیم و قلبمان را از اغیار خالی کرده و برای حضرت پاک کنیم. گویا معصومان عجل الله تعالی فرجه الشریف به روشنی پیش‌بینی می‌کردند که یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف از دل‌ها پاک می‌شود و مردم در غفلت از یادش، زندگی راسپری خواهند کرد؛ از این رو، به ما آموختند که یکی از دعا‌های همیشگی مان این باشد: «لَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتَظَرَهُ! خداوند! یاد و انتظارش را از خاطر ما مبر».

از ورای این همه تأکید در یاد حضرت حجت بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف و اینکه ذکر نعمت، یاد امام است و این یاد، اشراق نورانی قلب را به همراه دارد، بر آن شدیم تا راهکارهای یاد حضرت را شناخته و یادآور شویم؛ ولی پیش از آن، آثار، برکات و اهمیت یاد حضرت و نیز آثار منفی غفلت از یاد ایشان را متذکر می‌شویم و در نهایت، راهکارهای یاد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را بیان خواهیم کرد. باشد که تمامی دل‌ها خانه‌ای باشد برای یاد شیرین ایشان!

آن دل که به یاد تو نباشد، دل نیست
قلبی که به عشقت نتپد، جز دل نیست
آن کس که ندارد به سرکوی تو دل
از زندگی بی‌ثمرش، حاصل نیست^۲

۱. محمد بن علی، ابن بابویه (شیخ صدوق)، کمال الدین و تمام النعمة، باب ۴۵، ح ۴۴.

۲. سید روح‌الله، خمینی، دیوان امام، ص ۱۹۹.